Dosarul nr. 2-95/24
2-24012388-24-2-31012024

HOTĂRÎRE
În numele Legii
DISPOZITIV

27 mai 2025 or.Criuleni

Judecătoria Criuleni, sediul Central,
în componenţă:
preşedintele şedinţei, judecător Arapu-Buțco Alina
grefier Oxana Nichitin

a examinat în şedinţa de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Mocan Valeri, Mocan Sergiu către Bîlba Valentina privind constatarea și declararea nulității contractului de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață, cît și a cheltuielilor de judecată

În ședința de judecată au fost prezenţi, reprezentantul reclamanților, avocatul Pagoni Domnița, care a pledat întru admiterea cenințelor invocate, pe temeiurile de fapt și de drept inserate în cerere de chemare în judecat,

În lipsa pîrîtei Bîlba Valentina și a reprezentantului acesteia Dumitru Marco, citați legal, dar care au depus referință, prin care și-au expus poziția întru respinegrea cererii înaintate.

Cererea de apel nemotivată depusă la data de 28.05.2025, hotărîrea integral întocmită 02.06.2025.

C O N S T A T Ă :

La 31 ianuarie 2024, Mocan Valeri și Mocan Sergiu, prin intermediul reprezentantului acestora, avocatul Pagoni Domnița au sesizat Judecătoria Criuleni cu o cerere de chemare în judecată formulată împotriva lui Bîlba Valentina cu privire la constarea și declararea nulității contractului de înstrăinare a bunurilor imobile cu condiția întreținerii pe viață, și încasarea cheltuielilor de judecată.

Cerințele reclamanților Mocan Valeri și Mocan Sergiu au fost justificate pe următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

Mocan Gheorghe și Mocan Raisa, au înregistrat căsătoria la *****, iar după căsătorie soția a preluat numele soțului.

Aceștia în perioada căsătorii au dobîndit în proprietate comună în devălmășie mai mute bunuri, printre care trei terenuri agricole cu numerele cadastrale *****, ***** și *****, amplasare toate în extravilanul orașului *****, cu destinație agricolă.

Mocan Raisa în data de 31 mai 2013, a întocmit testament, care a fost autentificat de notarul Petru Chirtoacă, în care a făcut următoarea dispoziție „*din averea mea ce-mi aparține va aparține în ziua încetării din viață, terenurile agricole cu nr. cadastrale ***** și ***** și *****, situate în extravilanul or.*****, r-nul *****, le testez lui Mocan Valeri, născut la *****, c/p *****, iar terenurile agricole cu nr. cadastrale *****, *****, *****, *****, situate în extravilanul or.*****, r-nul *****, le testez lui Mocan Sergiu, născut la *****, c/p ******”.

Decesul lui Mocan Raisa a survenit în data de *02 septembrie 2019*, fapt dat fiind atestat prin certificatul de deces.

Ca urmare a decesului lui Mocan Raisa, Mocan Valeri și Mocan Sergiu au deschis procedura succesorală prin depunerea declarației de acceptare a succesiunii la notarul Andronic-Galbura Olga, iar care urmare acestora li s-a eliberat de notar certificat de calitate de moștenitor al averii rămase după decesul lui Mocan Raisa.

Ca urmare în data de *10 ianuarie 2024*, a survenit decesul lui Mocan Gheorghe, fapt la fel atestat prin certificatul de deces.

În procesul identificării patrimoniului succesoral rămas după decesul lui Mocan Raisa, reclamanții au stabilit că Mocan Gheorghe a înstrăinat o parte a bunurilor deținute în proprietate comună în devălmășie, și anume acele bunuri indicate de Mocan Raisa în testament *****, ***** și *****, în baza contractului de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață nr.1-1294 din 27 decembrie 2022 încheiat cu Bîlba Valentina.

Astfel, părțile susțin că sunt îndreptățite de a introduce o acțiune în justiție, deoarece terenurile înstrăinate de Mocan Gheorghe au aparținut cu drept de proprietate comună în devălmășie soților Mocan Gheorghe și Mocan Raisa.

Or, terenurile respective au fost dobîndite în perioada căsătoriei și conform art. 20 din Codul familie, aceste bunuri se prezumă a fi proprietate comună în devălmășie a soților, fiind supuse regimului comunității legale a bunurilor soților.

Mai atestă că în Registrul bunurilor imobile în calitate de proprietar a fost înregistrat doar Mocan Gheorghe.

Încât, reținând normele de drept material prevăzute de art. 328, 334, 570, 1213 Cod civil, și 21 din Codul familiei, consideră că la încheierea contractului de înstrăinarea a bunurilor cu condiția întreținerii pe viață nu au fost respectate condițiile de valabilitate, ceea ce atrage nulitatea actului, deoarece Mocan Gheorghe nu a putut dispune pe deplin de bunurile înstrăinate, în condițiile în care aceste bunuri au fost dobândite în drept de proprietate în timpul căsătoriei cu Mocan Raisa, fiind bunuri proprietate comună în devălmășie.

În concluzie susțin, că cel puțin ½ cotă parte din terenurile înstrăinate de către Mocan Gheorghe, revin reclamanților prin succesiune, ceea ce duce la nulitatea contractului de înstrăinare a bunurilor cu condiția întreținerii pe viață, în temeiul dispozițiilor art. 21 și 540 Cod civil.

Or, Mocan Raisa nu a putut să-și manifeste consimțământul la momentul încheierii contractului de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață, deoarece aceasta nu era în viață, iar înainte de survenirea decesului a dispus că aceste bunuri să revină reclamanților.

Acțiunea reclamanților Mocan Valeri și Mocan Sergiu a fost întemeiată pe prevederile art. 327, 328, 570, 1213 Cod Civil și 20, 21 Codul familiei.

Poziția pîrîtei Bîlba Valentina expusă în referință înaintată în data de 07.03.2024

Prin referința formulată, părțile au solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, iar în susținerea poziției sale au invocat următoarele argumente de fapt și de drept.

Astfel, s-a reiterat dispozițiile art. 1213, 1214, 332 din Codul civil și s-a expus că reclamanții nu au putut proba cert că Mocan Gheorghe nu putea prin contractul de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață să dispună deplin de bunurile imobile ce ce fac obiectul litigiului.

De asemenea, indică că reclamanții solicită nulitatea totală a contractului, pe cînd nu au putut proba și dovedi că Mocan Gheorghe nu putea dispune pe deplin de bunurile imobile înstrăinate, puteau invoca nulitatea parțială a contractului de înstrăinare a contractului de întreținere pe viață.

A mai arătat că întinderea efectelor sale de nulitate este de două feluri parțială și totală. Este parțială acea nulitate care desființează numai o parte dintre efectele actului juridic civil, celelalte efecte ale actului producîndu-se întrucât nu contravin legii. Este totală acea nulitate care desființează sau anulează actul juridic civil în întregime. Dintre aceste două feluri de nulități, nulitatea parțială este regula , iar nulitatea totală reprezintă excepția.

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamanților, avocatul Pagoni Domnița a optat pentru admiterea cererii, explicând și susținînd în continuare circumstanțele de fapt expuse în cerere și ținînd cont de dispozițiile normelor de drept material și anume art. 20 Codul familie care reglementează regimul juridic al bunurilor soților, precum și cele ale are art. 334 alin. (2), 570 CC, 1213 Cod civil, duc la nulitatea absolută a contractului, odată ce Mocan Gheorghe nu a avut dreptul să înstrăineze aceste bunuri, deoarece au fost dobândite în timpul căsătoriei încheiate cu Mocan Raisa, bunuri dobîndite în temeiul contractelor de vînzare-cumpărare, dar nu în baza donației, moștenirii, care ar constitui bunuri personale și i-ar fi permis acestuia din urmă să le înstrăineze.

La fel, a mai reiterat că într-adevăr conforma extrasul di RBI, Mocanu Gheorege era înscris una cotă parte, încât avea dreptul de a le înstrăina, dar totuși bunurile date au fost obținute în timpul căsătoriei și respectiv aceste bunuri sub în devălmășie, unde cotele părți în proprietatea în devălmășie va fi stabilită în cadrul dosarului succesoral, iar Bîlba Valentina nu va fi prejudiciată, deoarece Mocan

Gheorghe ia întocmit testament , prin care a testa averea sa persoanei date și în final aceasta va obține ½ din aceste bunuri., deja ca moștenitor.

Pîrîta, Bălba Valentina și reprezentantul acesteia Marco Dumitru în cadrul ședinței de judecată nu s-au prezentat deși au fost înștiințat cu privire la data și ora examinării cauzei, inclusiv anterior au fost prezenți, iar motivele neprezentării sale instanței nu au comunicat, ceea ce a făcut posibilă examinarea cauzei în lipsa celor absenți, totodată părțile și-au expus poziția prin referință care a fost depusă în termen.

Aprecierea instanței.

Audiind explicațiile reclamanților, ale reprezentantului reclamantei, studiind materialele dosarului, verificând argumentele expuse de reprezentantul reclamanților și obiecțiile pârâtului expuse în referința anexată la dosar, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de Mocan Valeri și Mocan Sergiu, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziţiilor art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În ședința de judecată, s-a stabilit cert faptul că, MOCAN Gheorghe și MOCAN Raisa, au încheiat căsătoria la *****, căsătoria a fost înregistrată de sovietul sătesc TOMAI, raionul Ceadîr-Lunga, iar în urma căsătoriei Raisa a preluat numele soțului MOCAN.

Din actele cauzei ce au fost prezentate nu se poate deduce dacă Mocan Raisa și Mocan Gheorghe, aflîndu-se în căsătorie au dus o gospodărie comună, dacă au locuit împreună s-au separat, pînă la survenirea decesului lui MOCAN Raisa.

Totodată din toate înscrirsurile probatorii prezentate și administrate pe parcursul examinării cauzei, se întrevede că ultimii nu au desfăcut căsătoria, dar aceasta a încetat de drept odată cu survenirea decesului lui Mocan Raisa.

Pînă la survenirea decesului lui Mocan Raisa, 02.09.2019 se întrevede că aceasta a dispus de anumite bunuri imobile, așa precum rezultă din Testament și anume terenurile cu numerele cadastrale *****, *****, *****, *****, care nu sunt obiectului litigiului.

La fel, pînă la încetarea căsătoriei părților, Mocan Gheorghe în anul 2002, 2001 a devenit proprietarul bunurilor imobile, și anume a terenurilor agricole cu

numerele cadastrale *****, ***** și ***** în baza contractelor de vînzare-cumpărare, autentificate notarial și înregistrate la organul cadastral.

Potrivit extraselor din Registrul bunurilor imobile pentru efectuarea tranzacțiilor, Mocan Gheorghe a fost înregistrat cu cota parte de 1.0, de unde să atestă că Mocan Raisa nu s-a adresat la organul corespunzător cu cerere întru a solicita înregistrarea bunurilor pe cote părți.

Concomitent s-a mai stabilit că în data de 31 mai 2013, Mocan Raisa a lăsat un Testament, prin care a făcut următoarea dispoziție „ *Din averea mea ce-mi va aprține în ziua încetării din viață, terenurile agricole, nr. cadastrale *****, *****, *****, situate în extravilanul or.*****, r-nul Criuleni le testez lui Mocan Valeri, iar terenurile agricole cu nr. cadastrale *****, *****, *****, *****, situate în extravilanul or.*****, r-l Criuleni, le testez lui Mocan Sergiu*". Testamentul a fost înscris în Regsitrul actelor notariale cu nr. 3586 din 31.05.2013

După survenirea decesului lui Mocan Raisa, la **02.09.2019** la data de 24.01.2024 a fost depusă declarație de acceptare a succesiunii în temeiul Legii de către Mocan Valeri și Mocan Sergiu, fiindu-le respectiv eliberat certificat de calitate de moștenitor.

Respectiv, din actele cauzei se atestă că Mocan Gheorghe la data de **27.12.2022, după dopi ani de la decesul lui Mocan Raisa** a încheiat contract de înstrăinare a bunurilor cu condiția întreținerii pe viață, prin care a înstrăinat terenurile cu nr. cadastrale_*****, ***** și *****, amplasare toate în extravilanul orașului *****, cu destinație agricolă lui Bîlba Valentina, iar notarului a prezentat contractele de vînzare-cumpărare, extrasul din Registrul bunurilor imobile și certificatul privind valoarea acestor bunuri 101-106.

În prim plan, instanța va atesta că prin regim legal al bunurilor soţilor trebuie de inţeles ordinea, stabilită nemijlocit în lege, cu referire la proprietatea soţilor dobîndită în timpul căsătoriei şi care funcţionează în lipsa contractului matrimonial.

De regulă, căsătoria dă naştere între soţi la raporturi patrimoniale. Dreptul de proprietate se prezintă ca un drept pur şi simplu, aparţinînd în exclusivitate unui singur titular, însă în anumite situaţii acest drept aparţine concomitent mai multor persoane. În acest caz este vorba despre proprietatea comună.

De asemnea, urmănd a se mneționa că totalitatea normelor juridice care reglementează relaţiile dintre soţi cu privire la bunurile lor şi pe cele care se stabilesc între soţi şi terţele persoane privind bunurile soţilor, constituie regimul juridic al bunurilor soţilor, adică regimul matrimonial. Regimurile matrimoniale se pot clasifica după mai multe criterii: a) dupa izvorul lor; regimurile matrimoniale sunt legale atunci, când sunt stabilite prin lege şi convenţionale atunci, cand sunt stabilite prin convenţie; b) dupa structura lor, regimurile matrimoniale sunt de comunitate universale sau parţială de bunuri şi de separaţie.

În conformitate cu art. 19 din Codul Familiei, bunurile dobândite de către soţi în timpul căsătoriei sunt supuse regimului proprietăţii în devălmăşie şi acest regim

legal al bunurilor soţilor acţionează în măsura în care nu este modificat de contractul matrimonial.

Ca formă a proprietaţii comune, proprietatea în devălmăşie se distinge prin aceea *că aparţine nefracţionat tuturor titularilor devălmaşi şi are ca obiect bunuri comune nefracţionate în materialitatea lor*.

În cazul acestei forme de proprietate comună, titularii nu au determinată nici măcar o cotă-parte ideală, matematică din dreptul de proprietate. Devălmaşia este legată de anumite relaţii existente între titularii dreptului, în primul rând — de relaţii de familie.

Faptele date se desprin din dispoziţiile art. 544 Cod civil formele proprietăţii commune

(1) Proprietatea comună poate fi caracterizată prin delimitarea cotei fiecărui proprietar (proprietate pe cote-părţi) sau prin nedelimitarea cotelor-părţi (proprietate în devălmăşie). (2) Dacă bunul este comun, proprietatea pe cote-părţi se prezumă pînă la proba contrară. (3) Coproprietarii devălmaşi pot atribui bunurilor comune regimul proprietăţii comune pe cote-părţi.

Art.567 Cod civil, expune dospoziţiile generale cu privire la proprietatea comună în devălmăşie (1) În cazul în care dreptul de proprietate aparţine concomitent mai multor persoane fără ca vreuna dintre ele să fie titularul unei cote-părţi ideale din bunul comun, proprietatea este comună în devălmăşie.

(2) Proprietăţii comune în devălmăşie se aplică în modul corespunzător dispoziţiile cu privire la proprietatea comună pe cote-părţi dacă prezenta secţiune nu prevede altfel.

Astfel, conform art. 545 alin. (1), (2) Cod civil, fiecare coproprietar este proprietarul exclusiv al unei cote-părţi ideale din bunul comun. Cotele-părţi sînt **prezumate** a fi egale pînă la probă contrară. Dacă bunul a fost dobîndit printr-un act juridic, nu se va putea face probă contrară decît prin înscrisuri. Coproprietarul care a făcut din contul său, cu acordul celorlalţi coproprietari, bunului comun îmbunătăţiri inseparabile are dreptul să ceară modificarea respectivă a cotelor-părţi sau compensarea cheltuielilor.

Subsecvent, art. **572 Cod civil,** prevede că Bunurile dobîndite de soţi în timpul căsătoriei sînt proprietatea lor comună în devălmăşie dacă, în conformitate cu legea sau contractul încheiat între ei, nu este stabilit un alt regim juridic pentru aceste bunuri. Orice bun dobîndit de soţi în timpul căsătoriei **se prezumă** proprietate comună în devălmăşie pînă la proba contrară. ***În cazul în care bunul comun reprezintă un drept care, conform legii, se dobîndește prin înregistrare într-un registru de publicitate, iar dreptul este înregistrat doar în folosul unuia dintre soți, oricare dintre soți poate cere să se noteze în registrul de publicitate calitatea acelui drept de bun comun al soților. În lipsa acestei notări, față de terțul dobînditor al dreptului înregistrat ori al unei grevări asupra acelui drept nu se poate invoca calitatea lui***

de bun comun al soţilor, cu excepția cazului în care se va demonstra că dobînditorul a cunoscut această calitate pe altă cale.

Deasemenea, dispoziția art. 573 Cod civil precizează proprietatea personală a fiecăruai dinte soți că (1) Bunurile care au aparţinut soţilor înainte de încheierea căsătoriei, precum şi cele dobîndite de ei în timpul căsătoriei în baza unui contract de donaţie, prin moştenire sau în alt mod cu titlu gratuit, sînt proprietatea exclusivă a soţului căruia i-a aparţinut sau care le-a dobîndit.(2) Bunurile de folosinţă individuală (îmbrăcăminte, încălţăminte şi altele asemenea), cu excepţia bijuteriilor şi a altor obiecte de lux, sînt bunuri personale ale soţului care le foloseşte, chiar dacă sînt dobîndite în timpul căsătoriei din contul mijloacelor comune ale soţilor. (3) ***Bunurile fiecăruia dintre soţi pot fi declarate proprietate a lor comună în devălmăşie dacă se constată că în timpul căsătoriei s-au făcut din mijloacele lor comune investiţii care au sporit simţitor valoarea acestor bunuri***

Despre regimul legal al bunurilor soţilor îl regăsim și în Codul familiei art. 20 alin. (1), (5) care stipulează că bunurile dobîndite de către soţi în timpul căsătoriei aparţin ambilor cu drept de proprietate în devălmăşie, conform legislaţiei, sunt proprietate în devălmăşie bunurile procurate din contul: veniturilor obţinute de fiecare dintre soţi din:- activitatea de muncă; activitatea de întreprinzător; activitatea intelectuală; premiilor, indemnizaţiilor şi altor plăţi, cu excepţia celor care au un caracter de compensare (ajutor material, despăgubire pentru vătămarea sănătăţii etc.);c) altor mijloace comune. Sînt proprietate în devălmăşie a soţilor bunurile care au fost dobîndite din ziua încheierii căsătoriei pînă în ziua încetării acesteia. Instanţa judecătorească este în drept, în baza cererii soţului interesat care nu este vinovat de desfacerea căsătoriei, să declare bunurile dobîndite de către el în perioada cît soţii au dus gospodării separate proprietate a acestuia.

Aici urmează a se puncta că principala deosebire dintre folosirea bunului şi dispunerea bunului ca atribute ale dreptului de proprietate constă în faptul că folosirea bunului include în sine întrebuinţarea calităţilor utile ale bunului, iar dispunerea bunului include în sine schimbarea statutului juridic al bunului (vânzarea, donarea, transmiterea etc.).

Dreptul de dispoziţie este unul din cele mai importante atribute ale proprietarului. Anume datorită acestui drept proprietarul intră în relaţii juridice cu terţe persoane.

Astfel, dispoziţia art. 21 alin. 1 Codul Familiei: „Soţii de comun acord posedă, folosesc şi dispun de bunurile comune“ nu se opune ca soţii să stabilească de comun acord modul concret, în care ei înteleg să-şi exercite aceste atribuţii asupra bunurilor comune. Pentru a înlesni efectuarea diferitelor acte şi operaţii ce sunt necesare a fi îdeplinite în timpul căsătoriei de către soţi, pentru a da certitudine circuitului juridic civil, în interesul terţilor de bună-credinţă care ar trata cu soţii, legea prevede existenţa unui mandat tacit reciproc.

Încît alin. (2) al art. 21 din Codul Familiei stabileşte că, fiecare dintre soţi este în drept de a încheia convenţii, exercitând singur dreptul de a poseda, folosi si dispune de bunurile comune, cu excepţia bunurilor imobile, acordul celuilalt soţ fiind prezumat.

Exercitând acest drept, fiecare dintre soţi acţionează atât în nume propriu, cât şi ca reprezentant al celuilalt soţ, întrucât partea lor din bunurile comune nu este o cotă-parte. Dreptul de reprezentare pe care îl au soţii în mod reciproc izvorăşte dintr-un mandat tacit, pe care legea il presupune că ei şi 1-au dat unul altuia pentru actele de posesie, folosinţă şi dispoziţie.

Totuşi, pentru unele convenţii cu privire la bunurile ce fac parte din proprietatea comună în devălmăşie de către soţi, se cere în mod expres consimţământul celuilalt soţ. Astfel, de exemplu, nici unul dintre soţi nu va putea înstrăina casa de locuit, dacă ea este proprietate comună în devalmaşie, dacă nu are consimţământul expres a celuilalt soţ exprimat la notar sau în tranzaţie în cadrul şedinţei de mediere.

În speță dînd aplicabilitatea normelor de dispoziții enumerate, instanța va atesta că deși și se prezumă că aceste bunuri ar fi fost în devălmășie, însă o careva hotărîrea judecătorească prin care s-ar atesta că bunurile lui Mocan Gheorghe și Mocan Raisa, au fost recunoascute ca bunuri în devălmășie și că fiecăruia din aceste bunuri le-ar fi revenit cite ½ cotă parte, instanței nu i-au fost prezentate.

În aces sens se va mai menționa că Mocan Gheorghe a obținut dreptul de proprietate asupra bunurilor în litigiu, în baza contractului de vînzare cumpărare, ce a fost autentificat notarial și intabulat în registul bunurilor imobile.

Din extasele Registrului bunurilor imbobile se atestă că acesta a fost înscris cu drept de proprietate cu cota parte de unul întreg. Pînă la survenirea decesului lui Mocan Raisa nu s-a notat că acesta este bun comun a soților.

Respectiv, după decesul soției sale care a avut loc în 2019, peste doi ani de zile Mocan Gheorge a dispus înstrăinarea acestor bunuri în baza contrcatului de întreținere pe viață lui Bîlba Valetina, care în cauză este un terț, respectiv direct fiind aplicabile cazului prevederile art. 572 alin alin. (3) Cod civil, care expres indică că în lipsa notării bunului in registrul de publicitate a calității acelui drept de bun comun al soților, față de terțul dobînditor nu se poate invoca calitatea lui de bun comun al soților.

Excepție fiind cazul doar dacă dobînditorul a cunoscut această calitate pe alte cale, care nu a fost probată.

Din situația juridică, partea nu probat și dovedit că Mocan Gheorghe nu a putut dispune pe deplin de bunurile imobile înstrăinate, precum și faptul că acestea nu au fost procurate din mijloace proprii, dar din mijloace investite în comun de ambii soți.

Deci, în mod evident vin a fi respinse invocările reclamanților cu trimitere la normele materiale prevăzute de art. 328, 334 Cod civil, solicitîndu-se constarea și declararea nulității actului juridic, pe motivul că nu au fost respectate condițiile de

valabilitate, ceea ce atrage nulitatea actului, deoarece Mocan Gheorghe nu a putut dispune pe deplin de bunurile înstrăinate, în condițiile în care aceste bunuri au fost dobândite în drept de proprietate în timpul căsătoriei cu Mocan Raisa, fiind bunuri proprietate comună în devălmășie, reieșdin din cele reținute infra, atîta timp cît bunurile au fost înregistrare cu drept de proprietate după doar Mocan Gheorghe, nefiind notat ca bun comun al soților.

Astfel că ultmul în nume de proprietar a fost în drept a-l înstrăina și la înstrăinare bunurilor ce i-au aparținut cu drept de propetate, au fost respectate condițiile de valabilitate a actului juridic, ori cauze de nulitate sunt acele împrejurări care învederează lipsa unui element structural al actului juridic sau încălcarea unei condiţii legale de validitate, pe cînd aceasta nu s-a constatat, fiind respectate cerințele cu privire la consimţământ, capacitate, obiect şi cauză care reprezintă condiţii de fond, precum și cele de exteriorizare a manifestării de voinţă, cum este cerinţa autentificării, care este una de formă.

Pentru considerentele, expuse, instanța a considerat a respinge acțiunea cu care a fost sesizată.

În conformitate cu prevederile 312-316, 323-324, 328, 567, 572, 573 Cod civil, art. 236, art. art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge, cererea de chemare în judecată înaintată de Mocan Valeri, Mocan Sergiu către Bîlba Valentina privind constatarea și declararea nulității contractului de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață, cît și a cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului prin intermediul Judecătoriei Criuleni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Arapu-Buțco Alina